

stor Forskel. Som det nu er, ere jo de forulykkede Arbejderes efterladte henviste til det offentliges Understøttelse, og det Forslag, jeg her har sagt, jeg vilde arbejde paa og være med til at bringe noget ud af, hvis vi kunne finde noget bedre, gaar netop ud paa, at vi skulle understøtte Arbejderne. Men jeg har hævdet, at en Forsikring, altsaa en mod Betaling erhvervet Ret til en bestemt Ydelse i Henhold til et afsluttet Forsikringsforhold, ikke var nogen Statsopgave, naar det skulde dreje sig om det danske Folks Ulykkesforsikring eller om en almindelig Ulykkesforsikring for alle her i Landet, og jeg har jo i denne Henseende faaet Medhold af den ærede Minister, hvad jeg heller ingenlunde har tvivlet om, fordi vi begge ere i fuld Overensstemmelse med alt, hvad der foreligger baade i Udlandet og herhjemme, naar man har skullet begrundet en Ulykkesforsikring for Arbejdere. Nej, Understøttelse til forulykkede og deres efterladte skal altid i mig finde en varm Ven, men til Statshjælp til Skrædere og Skomagere og andre, der drive ufarlige Erhverv, kan jeg ikke gaa med, thi saa maatte man tage hele Befolkningen med ind under Loven, saaledes som det er blevet foreslaaet af det ærede Medlem for Horsens (Wulff). Ved Statshjælp til Skrædere og Skomagere og lignende ved Ulykkesforsikring maatte man sætte en endnu mere vilkaarlig Grænse end den, der er sat i den vedtagne Lov, og som jeg i øvrigt ikke erkender for vilkaarlig, da Loven kun omfatter virkelig farlige Erhverv. Til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 10de Valgkreds (J. Jensen) vil jeg sige, at det kan jo være, at jeg ved min Konklusion i hans Øjne ikke har været i fuld Overensstemmelse med mine Præmisses, da jeg tillod mig at oplyse, at jeg ønskede at fremsætte et Forslag om Ulykkesforsikring for Landarbejdere, men hvad jeg har sagt eller i alt Fald villet sige og har ment, er, at jeg har fundet det urigtigt, at man mod Industriarbejdernes Ulykkesforsikring har villet fremføre den Indvending, at naar Landarbejdere ikke faa nogen Ulykkesforsikring, gøres der en saadan Uret imod disse, at Industriarbejderne af den Grund heller ikke burde ulykkesforsikres; men man vil ikke kunne paavise, at jeg nogen Sinde har udtalt mig imod at ulykkesforsikre Arbejdere i Landbruget. Som nu antydet har jeg kun sagt, at de to Ting have intet med hinanden at bestille, det ene fører ikke paa logisk Maade til det andet. Man kan godt vedtage en Ulykkesforsikring for

Landarbejdere; det har Flertallet i Folketingets Udvalg foreslaaet i sin Betænkning, idet det siger, at det er ønskeligt, om vi kunne faa en saadan Forsikring, men det har tillige sagt, at det vilde være ønskeligt, om der gik nogen Tid, inden det skete, for at der kan indvindes Erfaring gennem den Forsikring af Industriarbejderne, som Udvalget var enig om at foreslaa. Men under Forhandlingerne om Ulykkesforsikring for Industriarbejderne er en Ulykkesforsikring for Landarbejdere i den Grad traadt i Forgrunden, at jeg mener, at det vil være rigtigt allerede nu at gøre et Forsøg i den Retning, og det ønsker jeg saa meget mere at gøre, som jeg ikke vil være i Stand til at gøre det paa Rigsdagen, naar jeg ikke gør det nu. Jeg vil derfor paa ny henlede ærede Medlemmers Opmærksomhed paa Nødvendigheden af at nedstemme Fordringerne og paa ny gøre det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds opmærksom paa Nødvendigheden af at holde Understøttelse og Ulykkesforsikring mere ude fra hinanden, eftersom det ikke vil være let at diskutere med ham paa disse Omraader, naar han, medens jeg taler om Ulykkesforsikring, udlægger mine Udtalelser derom, som om jeg havde talt imod Understøttelse, som jeg aldeles ikke har udtalt mig om. Det er en Sag, som enhver vil være enig i, at en Understøttelse af det offentlige efter Ulykkestilfælde giver ikke Anledning til Modsigelse eller Opposition, ligegyldigt, hvem Talen er om.

J. C. Christensen: Det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen), der er Ordfører for Forslagsstillerne, mente, at de Indvendinger, der ere fremkomne mod Lovforslaget, vare søgte. Jeg tror at kunne svare ham med, at hans Forsvar for Lovforslaget var i høj Grad mat. Sagen er, at for at imødegaa de Indvendinger, der ere fremkomne, de være nu søgte eller ikke, brugte han den Trafik, at han tillagde de faldne Udtalelser en hel anden Mening, end de i Virkeligheden havde. Han sagde saaledes, at jeg havde sagt om Forslaget, at det var for human. Jeg kan ikke tænke mig, at der har været noget Ord i min Tale, som kunde fortolkes saaledes. Jeg er mig i alt Fald bevidst, at hele min Tankegang ikke gaar i den Retning, at Forslaget er for human, men gaar snarere i modsat Retning, og det endnu mere, efter at jeg har hørt, hvad det ærede Medlems Mening egentlig er med Lovforslaget; thi nu siger han, at